

OVO JE MIŠLJENJE VRHUSKOG ONKOLOGA prof.onk. g. Vladimira Kovčina o GcMAF-u

Poštovani,

U procesu aktivacije imunskog sistema i prepoznavanja antigena i kancerskih ćelija krucijalnu ulogu igraju makrofage, koje su antigen-prezentujuće ćelije. Makrofage su ćelije koje se ne dele i samim tim nisu podložne uništavanju tokom hemioterapije za razliku od leukocita i drugih krvnih ćelija. Pored toga makrofage su prisutne u našoj koži, jetri i međućelijskom prostoru. Imaju sposobnost migracije ameboidnim kretanjem.

U procesu odbrane organizma od stranih antigena (bakterijskih, toksina, kancerskih...) makrofage fagocituju (gutaju) strane materije i ćelije, razaraju ih u lizozimima i na površini svoje ćelijske membrane ističu strane antigene i na taj način ih "prezentuju" T i B limfocitima da bi ih ove ćelije prepoznale i napadale.

GC-MAF je "Makrofag aktivirajući faktor" koji dovodi do pojačanja aktivnosti makrofaga odnosno pojačava njihovu sposobnost migracije i fagocitovanja a time indirektno i aktivnost ostalih ćelija u imunskom odgovoru B i T limfocita i NK ćelija.

Zbog svega toga GC-MAF je veoma važan faktor u očuvanju i efikasnosti našeg imunskog sistema.

S obzirom da on deluje na aktivaciju funkcija makrofaga a ne na proliferaciju odnosno deobu ćelija kao i činjenicu da se makrofage ne dele njegova primena istovremeno sa hemioterapijom nije štetna što može biti sa drugim supstancama koje stimulišu deobu ćelija imunskog sistema.

Teoretski moguć je i sinhronizam između hemioterapije i GC-MAFa. Hemioterapija dovodi do destrukcije malignih ćelija i oslobađanja veće količine antigena. Aktivacijom makrofaga ti antigeni bivaju prikazani našem imunskom sistemu da ih on prepozna kao strane i da napadaju maligne ćelije koje ih imaju na svojoj površini.

GC-MAF je u mnogim zemljama u svetu deo pomoćne terapije zajedno sa klasičnom medicinom upravo iz navedenih razloga i zato što nema negativnih interakcija. U Japanu je ozvaničena njegova primena više decenija u nazad a u drugim zemljama sveta i Evrope dvadesetak godina.

Objavljeno je više radova na tu temu ali nedostatak istih je što nema randomizovanih kliničkih sstudija koje bi potvrdile navedene teoretske vrednosti njegove primene.

Sa druge strane problem je i kako proizvesti dovoljnu terapijsku količinu supstance.

Beograd 02.02.2020.

Prof. dr sci med. Vladimir Kovčin

Internista subspecijalista onkolog